

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: F. R., nar. X, bytem X
proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále i ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 3. 4. 2025 proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2025, č. j. X o
invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím č. j. X ze dne 17. 10. 2024 žalovaný zamítl žádost žalobce o přiznání nároku na invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný při rozhodnutí vycházel z posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) ze dne 15. 10. 2024, z něhož vyplývá, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10 % a celkově tak byla stanovena ve výši 30 %.

2. Rozhodnutím žalovaného ze dne 3. 2. 2025, č. j. X byly zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí výše uvedenému rozhodnutí a toto bylo potvrzeno. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek o invaliditě ČSSZ Plzeň ze dne 13. 1. 2025 č. j. LPS/2024/1525-NR-KRH_CSSZ, dle něhož byl posudkový závěr I. instance ze dne 15. 5. 2023 správný a lze ho potvrdit, neboť k datu napadeného rozhodnutí ze dne 11. 3. 2013 i po přehodnocení namítaných skutečností zdravotní stav neodpovídá invaliditě žádného stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace byla podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky tato hodnota zvýšena o 10 % a celkově tak činí 30 %.

II. Žaloba

3. Včasnou žalobou ze dne 3. 4. 2025 doručenou zdejšímu soudu téhož dne se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný zamítl jeho žádost o přiznání invalidního důchodu, přičemž nové posouzení zdravotního stavu učinil v jeho nepřítomnosti a bez prokazatelného zjištění jeho subjektivních obtíží a dalších odborných zpráv. Ještě před vydáním nového posudku se žalobce podrobil lékařské prohlídce u MUDr. N. na rehabilitačním oddělení ambulance REHA cz. s.r.o. a to dne 7. 1. 2025, avšak posudkový lékař pro námitkové řízení se s tímto nálezem neseznámil, neboť žalobce před vydáním nového posudku nepřizval.

4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná odkazuje pouze na jediný podklad pro své rozhodnutí, a to nový lékařský posudek, v němž jsou uvedeny blíže nekonkretizované podklady, na základě nichž lékař námitkového řízení IPZS posoudil zdravotní stav žalobce. Žalovaná pochybila, pokud tyto podklady blíže v odůvodnění napadeného rozhodnutí nespecifikovala a neuvedla, jak tyto podklady hodnotila a jaké závěry z nich učinila. Tím, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, co z těchto podkladů vyplývá, není rozhodnutí přezkoumatelné pro chybějící důvody. Při zpracování dalšího posudku nebyly zohledněny veškeré dostupné lékařské záznamy, ani nedošlo k „vytěžení“ žalobce co do jeho subjektivních obtíží, jejich zdokumentování a zhodnocení. Žalovaná pro svůj závěr v napadeném rozhodnutí vyšla z jediného podkladu, a to nového posudku lékaře pro námitkové řízení, avšak nehodnotí podklady o zdravotním stavu žalobce, z nichž lékař vycházel.

5. Posudkový lékař námitkového řízení vymezil zdravotní postižení žalobce zmatečně nejprve pod kapitolou X., odd. E položka 1b přílohy k vyhl. MPSV ČR č.359/2009 Sb. a druhotně na jiném místě v odůvodnění napadeného rozhodnutí určuje kapitolou XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Z důvodu, že se kapitola X. týká postižení dýchací soustavy a kapitola XIII. postižení svalové a kosterní soustavy, je možné uvažovat o Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

písařské chybě, nicméně nelze vyloučit ani chybu věcnou týkající se vadného zařazení zdravotního postižení žalobce.

6. Zároveň má žalobce zato, že žalovaná překročila meze správního uvážení tím, že dostatečně neodůvodnila určení konkrétní výši míry poklesu pracovní schopnosti žalobce v důsledku toho, že se posudkový lékař ani žalovaná v žádném bodě odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabývají subjektivními schopnostmi a vlastnostmi žalobce ani jeho subjektivními obtížemi.

7. Žalovaná i posudkový lékař pochybili, pokud nevymezili, jaké jsou zachované pracovní schopnosti žalobce a jaké jsou jeho reálné schopnosti uplatnit se na trhu práce, když jeho zdravotní stav je proměnlivý s nepravidelnými intervaly, kdy jeho zhoršení v podobě brnění prstů na nohách a bolesti páteře při delším stání zaznamenává v posledním roce intenzivněji a zcela objektivně mu brání ve výkonu práce na plný úvazek. Pro své zdravotní potíže není žalobce schopen trvalého pracovního zatížení po dobu 8 hodin denně, když jeho práce je navíc podmíněna fyzickou zátěží, přičemž nemá vzdělání, jež by mu umožnilo vykonávat lehčí zaměstnání, neboť je držitelem výučního listu v oboru instalatérství bez maturitní zkoušky a problémy pociťuje i po cca 10 minutách jízdy autem.

8. Žalobce má proto zato, že nebyla zcela zjevně správně a určité stanovena míra poklesu jeho pracovní schopnosti a v jeho důsledku došlo k nesprávnému posouzení zákonných podmínek invalidity ve smyslu § 39 odst. 1 a odst. 2 z. č. 155/1995 Sb. Za situace, kdy v posudku o invaliditě nejsou uvedena žádná konkrétní zaměstnání, jež je žalobce schopen i nadále vykonávat, nebyla mu ze strany správního orgánu poskytnuta ochrana na trhu práce a právní jistota.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

9. Žalovaná dne 5. 5. 2025 ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že je po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce byl posudky vypracovanými lékaři IPZS plně posouzen a zjištěn jeho zdravotní stav, při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a žalovaná považuje posudek za objektivní. Odkázala na podrobné odůvodnění napadeného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobce navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

10. V dané věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s.

11. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

V.

Rozhodnutí soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

12. Žaloba není důvodná.

13. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

14. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobkyně – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

15. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 15. 7. 2025 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž žalobce nebyl přítomen, neboť dokumentace byla dostačující. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, nešlo o invaliditu, neboť nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Komise uvedla, že žalobce byl posuzován jako instalatér. Na základě doložené zdravotní dokumentace, a to lékařských nálezů MUDr. O. R., MUDr. T. K., MUDr. L. G., MUDr. R. M. MUDr. Š. N. dospěla PK MPSV ke shodnému závěru jako lékař IPZS a lékař námitkového řízení, a to, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je bolestivý páteřní syndrom bederního úseku při RTG verifikované ventrospondylolistéze L5 II. st. se spondylolýzou v kontextu s lehkou senzitivní polyneuropatií DKK. V souladu s doloženými lékařskými nálezy a na základě hodnocení zdravotního stavu neurologem bylo dané postižení zhodnoceno jako funkčně lehké bez doprovodné fixní radikulopatie s pouze intermit. kořenovou iritací, s minimálním omezením dynamiky bederní páteře s doprovodnou lehkou, pouze senzitivní polyneuropatií dolních končetin. Procentuální ztrátu pracovní schopnosti komise stanovila s ohledem na rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti dle kapitoly XIII, odd. E, pol. 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10–20 %. Při současném zohlednění i coxartrozy I. st. hodnotila komise ztrátu pracovní schopnosti na horní hranici uvedeného procentního pásma, ve výši 20 %. Desetiprocentním navýšením byla zohledněna dělnická profese žalobce, čímž byla vyhodnocena celková míra poklesu pracovní schopnosti shodně s námitkovým řízením i s IPZS ve výši 30 %. Tento pokles pracovní schopnosti neodpovídá invaliditě. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky, písmene c) nebo d), neboť se nejedná o středně těžké ani těžké postižení více páteřních úseků s recidivujícími Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nebo trvalými projevy kořenového dráždění, s těžkým poškozením nervů, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi, se symptomatologií neurogenního močového měchýře nebo závažnými poruchami funkce svěračů. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen výkonu těžké fyzické práce, práce spojené s manipulací těžkými břemeny, práce ve vynucených neměnných polohách, je schopen odpovídajícího pracovního zařazení respektujícího uvedená omezení, s možností střídání poloh sed-stoj. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Žalobcem uváděné subjektivní obtíže nemají odpovídající objektivní korelát v doložených odborných nálezech, přičemž doložený zdravotní stav odpovídá statutu osoby zdravotně znevýhodněné, o něž může žalobce požádat.

16. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

17. Podle § 38 písm. a) zákona 155/1999 Sb., o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

18. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 2. 2025 č.j. X, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 17. 10. 2024 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 15. 7. 2025 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyl žalobce invalidní.

19. K námitce žalobce týkající se osobní neúčasti při posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem soud uvádí, že tuto neshledal důvodnou, neboť právní úprava v ustanovení § 8 a § 16a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, obligatorně nezakotvuje osobní účast posuzované osoby. Soud dále odkazuje na ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Daný pokles invalidity je možné určit za pomoci zjišťovací lékařské prohlídky, avšak jak již bylo výše

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

zmíněno s odkazem na uvedená ustanovení, žádný právní předpis nezakotvuje povinnost takového vyšetření, které by bylo nutné provést za osobní účasti posuzované osoby, k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 65/2012-21. Výše zmíněné závěry nejsou nijak v rozporu s požadavky judikatury, neboť daný případ se netýká odnětí jednou přiznaného invalidního důchodu, který byl pobírán po dlouhou dobu, a bez náležité kontrolní prohlídky došlo k jeho následnému odebrání na základě pochybení ze strany správního orgánu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2012, č. j. 6 Ads 97/2012-28, bod 29. Dále dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. června 2012 č. j. 6 Ads 1/2012 – 34 se Nejvyšší správní soud „*zaobíral námitkou stěžovatele, že při posuzování zdravotního stavu před OSSZ Teplice nebyl podroben zdravotní prohlídce. K tomu Nejvyšší správní soud odkazuje na § 8 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., zákon o provádění a organizaci sociálního zabezpečení podle kterého OSSZ při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti fyzických osob pro účely invalidity vychází zejména z nálezu ošetřujícího lékaře, popřípadě výsledků funkčních vyšetření a výsledků vlastního vyšetření lékaře, který plní úkoly okresní správy sociálního zabezpečení, a z podkladů stanovených jinými právními předpisy. Obligatorní osobní vyšetření posuzované osoby posudkovým lékařem OSSZ tedy zákon nepředpokládá, jedná se pouze o možnost, jíž je posudkový lékař oprávněn využít podle své vlastní úvahy.*“ Na projednávanou věc se tedy vztahuje výše zmíněná judikatura a okolnosti daného případu proto nedeklarují pochybení v důsledku neosobní účasti při kontrolní lékařské prohlídce žalobkyně.

20. S uvedenou námitkou souvisí i další námitka žalobce, a to, že došlo k pochybení v důsledku toho, že nedošlo k „vytěžení“ žalobce co do jeho subjektivních potíží. V této souvislosti je nutné zmínit, že důvodem uznání invalidity nejsou subjektivní pocity a úvahy žalobce, jeho vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Soud proto tuto námitku neshledal důvodnou.

21. Námitku žalobce, že posudkem vypracovaným v rámci námitkového řízení nebyla zohledněna lékařská zpráva MUDr. N. ze dne 7.1. 2025 soud neshledal důvodnou, neboť žalobce ji posudkové komisi nepředložil, a to za situace, kdy s ohledem na obvyklou praxi posudkového řízení nemohl s jistotou předpokládat, že bude mít příležitost ji komisi předložit osobně, a proto, měl-li zájem o její zhodnocení, měl ji komisi zaslat. Každopádně, jak vyplývá z posudku vypracovaného v rámci soudního řízení, ani tato zpráva nezaložila důvod pro přehodnocení a změnu přijatých posudkových závěrů. Skutečnost, že uvedená zpráva nebyla v rámci námitkového řízení hodnocena, proto nezaložila důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

22. Ani námitku žalobce, že napadené rozhodnutí odkazuje pouze na jediný podklad pro rozhodnutí, jímž je nový lékařský posudek, přičemž blíže nekonkretizované podklady, na základě nichž byl vydán, jsou uvedeny jen v něm, soud neshledal důvodnou. S obsahem posudku vydaného v rámci námitkového řízení byl žalobce seznámen, a tudíž měl možnost z něj zároveň zjistit, které konkrétní lékařské zprávy byly podkladem pro jeho vypracování. Jejich výslovné neuvedení v napadeném rozhodnutí proto nezakládá důvod pro jeho zrušení.

23. Ani námitku, že žalovaná neodůvodnila určení konkrétní výše míry poklesu pracovní schopnosti soud neshledal důvodnou s ohledem na to, že toto odůvodnění obsahuje

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

posudkové zhodnocení vypracované v rámci námitkového řízení. Není v rozporu se zákonem a nezakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jestliže žalovaná v jeho odůvodnění pouze odkázala na posudek vypracovaný v rámci námitkového řízení, jenž byl podkladem pro její rozhodnutí, aniž by jeho obsah výslovně citovala, pokud byl tento posudek řádně a dostatečně odůvodněn. Nicméně v zájmu předejití obdobným námitkám lze žalované doporučit, aby skutečnosti zjištěné z posudku vypracovaného v rámci námitkového řízení a jeho odůvodnění alespoň v minimálním rozsahu v odůvodnění napadeného rozhodnutí citovala.

24. K námitce týkající se rozdílného vymezení zdravotního postižení nejprve pod kapitolou X., oddíl E, položka 1b přílohy k vyhl. MPSV ČR č. 359/2009 Sb. a následně kapitolou XIII., oddíl E, položka 1b přílohy k uvedené vyhlášce soud uvádí, že s ohledem na zdravotní postižení žalobce je zjevné, že se jedná o písařskou chybu.

25. Soud s ohledem na shora uvedené neshledal důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobu proto v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť všemi posudky zjištěný pokles pracovní schopnosti činí u žalobce pouze 30 %, a nejsou tak splněny podmínky pro vznik nároku na invalidní důchod dané ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění.

26. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšné žalované však nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a z tohoto důvodu soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 25. 8. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.